

GAZETA KRAKOWSKA

Nro 71.

Z KRAKOWA DNIA 4. WRZESNIA 1811 Roku WE SRODĘ.

WYROKI KROLEWSKIE.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
W Pałacu Naszym w Dreźnie d. 30go mie-
siąca Stycznia roku 1811.*

FREDERYK AUGUST

z Bożej Łaski Król Saski, Xże Warszaw-
ski &c. &c.

Należące do kasy Inwalidow Pruskich w Berlinie kapitały w Xięstwie Warszawskim hypotekowane, początkowie na specyfikacyi summ Konwencyą Bajońską uflapionych umieszczone a potem z teyże specyfikacyi przez Intendenta Jeneralnego P. Daru wymazane, podpadłszy wraz z innemi summami prywatnem Pruskiemi sekwestrowi w roku 1800, na takowe własności w Xięstwie Warszawskim włożonemu przynoszą pomienioney kassie, podług reklamacyi dworu Berlńskiego po uchyleniu iuż teraz rzeczonego sekwestru w moc konwencyi z tymże dworem pod dniem 10. Września roku przeszłego zawarty; z tą ieszcze trudności w pobieraniu należących się prowizyow, iż większa część dłużników wytłumie się od ich płacenia, z powodu, iakoby kapitały przez nich winne do summ Bajońskich należały.

Rozkazawszy okoliczność tę ninieyszem do wiadomości Ministra Sprawiedliwości udzielić, Wolą Naszą iest: aby Try-

bunałom wyrokowanie co do takowych summ i prowizyow wedle Dekretow Naszych, w skutku powyżey przytoczoney Konwencyi dnia 10 Września roku przeszłego sekwestr na summy prywatne Pruskie w Xięstwie Warszawskim znoszących zalecił.

Dopełnienie ninieyszey Naszey Woli Ministrowi Sprawiedliwości Xięstwa Naszego Warszawskiego, zalecamy.

(Pod.) *Frederyk August.*

(L.S.)

przez Króla

Zgodno z oryg: *Minister Sekretarz Stanu
Radzca Stanu Stanisław Breza.*

w Zastępstwie Mini-
stra Sprawiedliwości

Ig. Sobolewski

(L.S.)

Zgodno z orygin:

Ant. Joneman,

Minister Sekr Stanu.

Sekr. Jeneralny. (Podp.) Stanisław Breza.

*II. Wyrok w Pilnie pod d. 14 Sierpnia
1811 roku.*

Na wakujący przy Sądzie Kalsacyym Xięstwa Naszego Warszawskiego Urząd Prokuratora mianowaliśmy i mianuiemy P. Woznickiego, dotąd Referendarza w Radzie Naszey Stanu. Minister Sprawiedliwości dopiero rzeczonego do sprawowania obowiązkow wezwie, i ninieyszą nominacyą ogłosi.

(Podpisy iak wyżej.)

III. Wyrok pod tąż datą.

Gdy podług raportu Zastępcy Ministra Naszego Sprawiedliwości pod d. 6 Sierpnia r. b. P. Mołodecki mianowany [przez Nas Podśędkiem w Powiecie Szatkowskim, Departamencie Kaliskim zszedł z tego świata, mianowaliśmy i mianujemy na wakuujące po nim miejsce Podśędkiem Powiatu Szatkowskiego, P. Jana Stokowskiego, dotąd Notaryusza publicznego powiatu Sienickiego.

Minister Sprawiedliwości wyżej mianowanego na wskazany Urząd wezwie, w nim instalować będzie, i niniejszą nominacją ogłosi.

(Podpisy jak wyżej.)

IV. Wyrok pod tąż datą.

Mianowaliśmy i mianujemy Adwokatem w Sądzie Appellacyynym Xięstwa Warszawskiego P. Franciszka Słonczyńskiego.

Minister Sprawiedliwości dopiero rzezonego do sprawowania oznaczonych obowiązków wezwie, i niniejszą nominacją ogłosi.

(Podpisy jak wyżej.)

Z Poznania d. 19. Sierpnia.

JW. Łubieński, Minister Sprawiedliwości, w ciągu krotkiego tubawienia, zwiedził Trybunał tutejszy, gdzie się przekonował osobiście o wszystkim; tudzież dom więźniów, gdzie wchodził w najdrobniejsze szczegóły tyżące się tak samego sądownictwa kryminalnego, iako też administracyi ekonomiczney, a wszędzie winną oddając sprawiedliwość. Onegday dał tenże JW. Minister obiad dla wyższych członków Magistratur tutejszych i innych obywateli, na którym znajdował się także JW. Senator Woiewoda Wybicki. Wczoray o godzinie 10tej zrana, pożegnany od

wszystkich Urzędników i obywateli przybyłych do pomieszkania jego w pałacu JW. Marszałkowej Gurowskiej, dla złożenia mu attencyi przed wyjazdem, puścił się w dalszą podróż do Warszawy, na Manieczki, dobra JW. Senatorsa Woiewody Wybickiego, i Kalisz. Dziś wyjechał za nim W. Fiszer, Konsyliarz Ministerii Sprawiedliwości.

Na dniu 16 b. m. około godziny 6tej wieczornej odbył się na wielkiej sali pałacu tutejszego Prefekturalnego akt cywilny małżeństwa W. Jenerała Amilkara Kosińskiego, Kawalera krzyża woyskowego, z W. Adelajda Hrabianką Keyserling, przed Urzędnikiem Stanu cywilnego, JP. Kassyszem. JJWW. Minister Sprawiedliwości Łubieński, Prezes Sądu Appellacyynego Jaraczewski, Sędziowie Appellacyyni Walknowski i Bieńkowski, i W. Inspektor popisow woyska Kaśinowski, assystowali temu uroczystemu aktowi, i tenże iako świadkowie podpisali.

Z Gdańska d. 17. Sierpnia.

Wystrzały z dział i piękny fairwetk zapowiedziały tu d. 14 b. m. uroczystość dnia następnego, którą obchodzono przez nabożeństwo i *Te Deum*, na którym się cała tutejsza załoga znajdowała. Świętny bal i wiecezra na 400 osób ukończyły ten piękny dzień. Pod czas wiecezry spełniano zdrowie N. Cesarza, N. Cesarzowej i N. Króla Rzymskiego. Kilku podofficerow i żołnierzy ozdobionych krzyżem woyskowym było zaproszonych na ten festyn. Żołnierze załogi otrzymali podwoyną racją rumu i wodki Francuzkiej. JW. Gubernator kazał własnym kosztem rozdać między 1500 ubogich chleb, mięso i piwo. Więźniów za małe przewinienia

uwięzionych wypuszczono na wolność d. 14 wieczorem.

Z Paryża d. 17 Sierpnia.

Monitor dzisiejszy zawiera co następuje:

Wę środę w wieczor d. 14 b. m. wystrzały z dział zapowiedziały nazajutrznią uroczystość urodzin Najjaśniejszego Cesarza i Króla. Na teatrach Paryżkich dane były bezpłatne reprezentacye. Nazajutrz w sam dzień uroczystości powtorzone były o godzinie 6 z rana, w południe i w wieczor wystrzały z dział. Przed południem udał się J. C. K. Mość do sali tronowej w pałacu Tuilleries. W. Podkomorzy wprowadził najprzod Xżęta WW. urzędników, potem kardynałów, ministrów, WW. urzędników państwa, WW. urzędników legii honorowej i wszystkie osoby, którem tam dozwolony był przystęp. W. Mistrz obrzędów odebrawszy od J. C. K. Mci rozkazy, kazał wpuścić do sali urzędników dworskich zwyczajney i nadzwyczajney służby. Ciało dyplomatyczne zostało z zwykłymi obrzędami na audyencyą wprowadzone, pod czas której przedstawionemi J. C. K. Mci byli przez posła Bawarskiego, P. Ceito: Jenerał Bawarski Rechberg; przez Posła Szwajcarskiego, P. Maillardos: były Pułkownik, Kawaler Bellemont, a przez Ministra związkow zagranicznych, Xcia Balsano: PP. James Sloan, Samuel Greene i William Gracie, obywatele zjednoczonych stanow Ameryki, i P. Acrell, Król. Szwedzkiego poselstwa radzca. Po dyplomatycznej audyencyi udali się NN. Cesarstwo na mszą, którą miał Kardynał W. Jalmużnik, poczem nastąpiło *Tę Deum*. Po N. bożeństwie była wielka audyencya w apartamentach. Bezpłatne representa-

cye na wszystkich teatrach d. 14 ściągęty nadzwyczaj wiele widzow. Wszystkie przyśosowania sztuk do wielkiej uroczystości, którą nazajutrz obchodzić miano, były z oklaskami przyymowane. Piosniki na Vaudeville i innych teatrach musiały bydz przy oklaskach powtarzane. Poświęcony dla tey uroczystości dzień był bardzo piękny; niebo wypogodzone i umiarkowane powietrze przykładały się do iey uświetnienia. Przygotowane na basinie między moltem Tuilleries i placem zgody, tudzież na Elizeyskich polach zabawy ściągęty; bardzo wiele widzow. Na schytku dnia wspaniałe oświecenie pól Elizeyskich, placu Tuilleries i niezliczonych pomnikow wystawiało przyjemny widok. Spalone w wielu mieyscach na polach Elizeyskich małe faierwerki ściągęły na przemianę uwagę publiczności. O godzinie 8 dany był na terrafsie Tuilleries koncert. NN. Cesarstwo pokazali się z balkonu nieprzeyrzanem tłumom ludu, który ich nayżywszemi okrzykami radości powitał. O 9 spalony był wielki faierwerk na placu zgody, który zakończył się niewidzianą ieszcze wspaniałą sztuką. Przechadzki, tańce i zabawy w przeznaczonych na to mieyscach, trwały do późney nocy.

Z Bruxelli d. 16. Sierpnia.

Marszałek Oudynot, Xiążę Reggio, przeiechał podług tuteyszey gazety przez miało nasze do Hollandyi.

Z Londyna d. 16 Sierpnia.

(*Z Dziennika państwa*)

Z zamku Windsor d. 11 Sierpnia. J.

K. Mość spał przeszley nocy kilka godzin i znajduje się dziś w takim samym stanie iak wczoray.

Z zamku Windsor d. 12 Sierpnia. W

znakach choroby J. K. Mci nie zaszła żadna odmiana.,,

Kapitan okrętu Malwina, który w 48 dni przybył z Buenos-Ayres do Plimutu, powiada, iż z powodu odniesionego zwycięstwa nad Wicekrólem [Montevideo] wielkie odprawiano uroczystości w Buenos-Ayres. Wicekról Elio z kilku tylko osobami miał uciec. Inni dodają, że od własnych żołnierzy zabity został, i że dwie trzecie części wojska odstąpiło go i złączyło się z powstańcami, których codziennie powiększa się liczba. Jenerał Belgrano opasał w 7000 ludzi Montevideo i zabrał 600 wotów, które do tego miasta były przeznaczone. Mięso było zatem bardzo rzadkie w tem mieście, a Elio nie miał już na końcu jak 800 ludzi pod swoim dowództwem.

Z ubolewaniem dowiadujemy się z Kadyxu, że skłonność, którą mieszkańcy okazują do poddania się nieprzyjacielowi, nie tylo wzięciu Tarragony, ale też odkrywaniu ducha niewierności i zdrady pomiędzy mieszkańcami wyspy Leon przypisać należy. Zapewniają, iż nieprzyjaciel polegając na pomocy swoich przyjaciół chce na tę wyspę d. 23 Lipca uderzyć. Z niecierpliwością oczekujemy dalszego w tym względzie doniesienia.

List z Kadyxu pod d. 17 Lipca wyraża: — Poddanie się Tarragony tak wielkie sprawiło tu wrażenie, iż może nie mielibyśmy zdarzenie, zwłaszcza, iż lud nie zgadza się z rządem. Wszystkie źródła już tu są wyczerpane. Jenerał Imas, ostatni rządzca Badajoz, który pod sąd wojskowy oddany został, uciekł, a co większa uciekł w tymże dniu adjutant Soult'a, który tu był w niewoli. U wielu będących tu jeńców znaleziono broń. Angli-

kow bardzo tu teraz mało stoi załoga, a wojska, które z Blakiem powróciły, prawie są nagie.,,

Drugi list z tegoż miasta pod d. 18 Lipca zawiera: — "Lękam się, żeby wszystkie usiłowania Anglików dla oswożenia tego kraju nie były daremne. Nizkie klasy Hiszpańskiego narodu są odważnym i rzetelnym ludem; ale wyższe klasy nie wartają. Rząd ich nie ma żadney tęgości; robi plany bez zastanowienia się, a wszystkie działania upadają przez zdradę lub głupstwo. Od trzech lat przystały tu Hiszpańskie posiadłości w Ameryce około 300 milionów piastrow; lecz iakże one ztrwonione zostały! Żołnierze chodzą nago i umierają od głodu. Kadyx ma wprawdzie żywność, która z ziednoczonych stanów Ameryki nadeszła, ale cierpi największy niedostatek pieniędzy. Francuzi pod Soult'em stoją teraz przed naszymi linijami przy wyspie Leon. Co chwila oczekujemy mocnego ataku, i los Kadyxu może będzie rozstrzygnięty, jeżeli ten list dojdzie do pocztowego statku, który ma go zawieźć do Anglii.,,

Dziennik *Statesman* umieścił przeciw artykutowi dziennika *Goniec* względem ważnego bardzo pisma, co następuje:

"Obrońcy mordu, którym nie udało się wpoić w lud Angielski przewrotnych zasad, chwytają się teraz innych zgodnych z ich podłością sposobów, dla ohydzenia Napoleona i jego rządu. W tym celu udzielił *Goniec* publiczności pismo, które podobało mu się nazwać najważniejszem z wszystkich, iakie dotąd były w Anglii ogłoszone, i względem jego autentyczności, iak mniema, żadna nie zachodzi wątpliwość. Gdybyśmy na chwilę przypuścić

mogli, że jest autentyczne, tedy nie waha-
libyśmy się pewnie poczytać go za naynie-
godziwszy paszkwil przeciw ludowi Angiel-
skiemu, który mógł tylko kiedy wyysźdź
z pod prasy. Lecz mając go za pismo, kto-
re tylko bezczelna zuchwałość mogła do
kupy skleić, i które ministrowie w prze-
wrotnym swoim zamiarze pomiędzy publi-
czność rzucili, powiemy tylko: iż w nay-
większem świetle wystawia podły i niego-
dziwy czyn iego autorow. Lubo to pismo
znaydowało się d. 22 Czerwca w iednym z
pism Amerykańskich w naszym ręku bę-
dącym, i lubo Goniec miał iuz d. 24 Lipca
iego kopią, dopiero iednak w 6 dni po-
strzegł, iż jest nayważniejszym pismem dla
państwa W. Brytanii i d. 30 Lipca z wiel-
ką okazałością ogłosił go za takie. Rzecz
tak się zaś ma: Gazeta Nowoiorska, któ-
ra go ogłosiła, nie ręczy za iego auten-
tyczność. Angielskie ministerium ma tak
w ziednoczonych stanach, iako i w Anglii
pisarzow na swoim żołdzie, którzy mają
zlecenie za nim pisać. Gdy to jest wiado-
me, łatwo wniesć można, iż okoliczności
ogłoszenia tego pisma podlegają równie
podeyrzeniu, iak wątpliwości. "Jeżeli to
pismo jest prawdziwe, &c.," mowi Ame-
rykański wydawca. Kto zaś jest czego pe-
wny, nigdy tak nie mowi. Lecz Goniec chce
w publiczność wmówić, że nie tylko pismo
jest prawdziwe, ale nadto, że Rofsyyskie-
mu ministrowi w Paryżu podane zostało,
który posłał go swojemu rządowi, a Alexan-
der udzielił go Amerykańskiemu posłowi
w Peterzburgu, P. Adams, który przepi-
sawszy go, posłał do Ameryki, i tym spo-
sobem doszło do publiczney wiadomości.
Skądże powzięł Goniec ważne te okolicz-
ności? Nie wiemy; ale to wiemy, że o-

procz z natury rzeczy wypadających do-
wodow, nigdy żadne pismo nie było ogłosz-
one, któregooby powierzchowne okolicz-
ności tak były podeyrzane, iak powyższe-
go. Jakoż spodziewamy się w krótcie do-
wodnie okazać, że jest zmyślane.,"

Ministryalne pismo *Morning Post* o-
świadcza, że ogłoszone przez Gońca pis-
mo jest kary godną kompozycją, i że po-
stępek Gonca w tey mierze jest szpetny i
naganny.

Na posiedzeniu Junty rokoszanow w
Kadyxie wniesiono projekt do prawa o znie-
sieniu zwyczajow feudalnych; lecz moż-
nieysi Panowie sprzeciwili się temu. Jed-
den z członkow stanu mieyskiego nazwi-
skiem Arguellas, zabrał głos, i mowił o-
stro przeciw tamtym, twierdząc, że ich o-
por jest skutkiem zazdrości i chciwości.
Dodał, iż archiwa dawnych Kortes napel-
nione są przełożeniami i oświadczeniami
przeciw feudalnym pretensjom, niezgo-
dnym z szczęśliwością narodu, o czem że-
by się przekonać, dosyć jest porównać stan
wsi feudalnych ze stanem niefeudalnych.
Utyskiwał mocno na stany świeżo zwoła-
ne, bo członki ich zaięte są iedynie swo-
iemi interesami, i przypomniat w tey mie-
rze słowa Ludwika XIV. do Filipa V.
"Nie znoś stanow (Cortes), ale ich nie zwo-
łuy.," — Mowę tę przyjął lud obecny w sali
z oklaskami, które gdy ustały, kilku człon-
kow ze szlachty zawołało: "Jakże! toż
taki zbytek nieprzyślowności uydzie bezkar-
nie? Niemaszże tu strazy woyskowej?,"
Te słowa tak lud oburzyły, iż ledwie go
pohamowano, i posiedzenie ukończyć mu-
siano.

Z Neapolu d. 1. Sierpnia.

NN. Królestwo bawia jeszcze ciągle w

zamku Capo di Monti. Dotychczasowa słabość Królowey (nie Króla iak mylnie pisma publiczne doniosły) zamieniła się na 3 dniową febrę, którą iednak lekarze spodziewaią się w krotce uleczyć.

Z Cagliari (w Sardynii) d. 4 Czerwca.

Arcy Xże Austryacki Franciszek przy był tu d. 30 Maia. Królestwo Ichmość przyięli wysokiego gościa nad brzegami Morza. Mowią, że tu czas nieiaki zabawi.

Z Konstantynopola d. 10. Lipca.

Jeden Tatar za drugim posetany iest do Azji, dla przyspieszenia przybycia Azjatyckich woysk nad Dunaj.

W. Wezyr opatrzony teraz iest dostatecznie w amunicyą i żywność.

Turecka flota floi na uyciu Bosforu, ale uzbroienie icy ieszcze nie iest zupełnie ukonczone.

Xże Suzzo postął nieiakiego Paciuzo z obozu do Konstantynopola za pozwoleniem i w interesach W. Wezyra. Gdy ten pokazał się w woyskowym mundurze, kazał go Kapitan-basza aresztować i bez wystuchania go nawet głowę mu uciąć. Rozgniewany Xże Suzzo o to okrucieństwo, jzalił się przed W. Wezyrem i ten postął zaraz za skarżenie do dywanu; lecz Kapitan-basza gdy pociągniony był do odpowiedzi, zegnął winę na Baszę-agę, przełożonego nad strażą policyyną, który bez wystuchania areztowanego kazał stracić. Zrozkazu W. Sułtana został Basza-aga ścięty, a dozór nad strażą policyyną kanału odebrał Naczelnik Bostangow.

Z Hermanstadtu d. 30. Lipca.

Dowodzący naczelnie Rofsyyskim woyskiem, Jenerał Kutuzow, który iak wiadomo po bitwie pod Ruszczukiem przeniósł główną swoią kwaterę na lewy brzeg

Dunaju do Giurgewy, kazał wszystkie przedmieścia okolo tego miasta spalić na kilka miesięcy nawieść do niego żywności. Jenerał Langeron dowodzi korpusami, które zastaniaią Wołoszczyznę przeciw napadowi Turkow.

Turcy zaczenaią naprawiać zburzone na prędcie przez Rofsyanow w Ruszczuku warownie, a Mahometanścy mieszkańcy biorą się do wytawienia spalonych swoich domow. Grecy zaś zoliali powiększey części na lewy brzeg przez Rossyanow zabranemi.

Zdaie się podług wszelkiego podobieństwa, że tego rocznia kampania między Rofsyanami i Turkami będzie bardzo co do zdarzeń interesuiąca; ponieważ W. Wezyr iest czynny, ognisty, i w najlepszych latach człowiek, nie przestarały, iak iego poprzednik Jusuf-basza, który teraz na wyspie Scio na Archipelagu na wygnaniu siedzi. O zamiśle Sułtana Mahmuda, udania się w pole, uicicho teraz.

— *Dnia 15 Siepnia.* — Listy z Bukarestu pod d. 10 b. m. donoszą co następuje: "Odiazd Tureckiego postaćca, Hamida-effendi, do główney kwatery Ottomańskiej oznaczony iest na 12 b. m. Nie wiadomo dotąd czyli tu na iego miejsce inny wystaniec ziedzie.

"D. 8 przyiechał tu Jenerał Hrabia Uwarow, pierwszy adjutant Nayiaś. Imperatora; iedzie prolio z Peterzburga i przywieść miał rozkazy od swego dworu względem działań woiennych w tuteyszych okolicach.

"Przybyły tu wczoray z Kraiowey Rofsyyski goniec przywiozł doniesienie od Jenerata Sals, iż 3000 Turkow przeprowiło się między Lom i Widynem na lewy

brzeg Dunaju i zaczęli się już okopywać; lecz za przybyciem Rofsyyskiego woyska zostali z stratą 1000 ludzi nazad za Dunaj przepartemi. Z powodu tego zwycięstwa odprawione tu dziś zostanie *Te Deum* przy wystrzałach z dział. Przybyli tu w tej chwili z Kraiowy podróżni opowiadają to zdarzenie iak następuje: "Turcy przeprawili się d. 7 Sierpnia w wieczor w liczbie kilku tysięcy z Kalafat na brzeg Wołoski, i zabrali stojący tam Rofsyyski batalion w niewolę, a gdy nadciągała większa siła Rofsyyska cofnęli nazad., Raport Kaimakana Kraiowy do tutejszego Westiera opiewa, że Turcy z Arszin-Polanki (między Widynem i Lom) wiele woyska przeprawili na będące w środku Dunaju wyspy, a z tych 2000 ludzi postali na brzeg Wołoski, których Rofsyianie na rzeczony wyspy odparli, ale z tych nie mogli ich wygnać.

"Podług wiary godnych doniesień z prawego brzegu Dunaju wyruszył Ismail-bey Sereski z wszystkimi będącemi pod jego rozkazami ajanami i znaczną liczbą woyska w pole i rozłożył się pod Widynem, skąd może nie tylko Serwii grozić, ale i W. Wezyra wspierać. Oflatni zgromadził do 3000 cieśłow, i tych w roznych miejscach zatrudnia robieniem statków, które składają się z dwóch do kupy sponionych statków i deskami pokrytych, na których nie tylko jazda, ale i działa wygodnie przewiezione bydź mogą i służyć razem będą do zarzucenia mostu.,

Z Rotterdamu d. 16. Sierpnia.

Przez neutralny okręt odebraliśmy tu z Londynu wiadomość, że i wschodnio-indyjska kompania znajduje się w wielkim kłopotcie. Dawniej rozpisywała co

rok cztery i więcej razy publiczną sprzedarz wschodnio-indyjskich swoich towarów, na które zazwyczaj nadchodziły wielkie kommissa z Hollandyi, Niemiec, Francyi i innych kraiw. Teraz dla zamknięcia ładu na nic się zda takowe rozpisywanie, bo nie ma kupca. Składy tej kompanii są przeto zapełnione herbata, indigo, pieprzem, bawełnianemi materjami, &c. i codziennie bardziey się zapełniają z braku sprzedarzy. Długi iey wynoszą do 35 milionów f. szt. i ieżeli taki stan rzeczy dłużej potrwa, tedy nie będzie mogła inaczej prowizyi opłacać, iak tylko towarami. Półroczna dywidenda bardzo także źle na przyszłość wypadnie.

Z Gotenburga d. 12. Sierpnia.

W tych dniach zostało pod tutejszem miałem 10 par wołów skonfiskowanych, które miały bydź Angielskiey flocie dowzione, z którey część krąży o dwie mile od brzegow tutejszych.

Z Sztokolmu d. 3. Sierpnia.

Niedawno podpłynął Angielski kutter pod Karlshamn dla zabrania stojącego na tamtejszem przedporciu Szwedzkiego okrętu. Już zabierał się do skutecznienia swiego zamysłu, gdy nadpłynęła Szwedzka szalupa armatna i uratowała okręt.

Hrabia Stedingk powrócił z Peterzburga do Sztokolmu, a Radzca poselstwa Schenbom pozostał tam sprawującym interesu Szwedzkie.

D. 11 o pół do drugiej godziny po północy powrócił Królewicz Następca tronu z Xciem Sudermanii, swoim synem, w dobrem zdrowiu z swey podróży do zamku Drottingholm. Wszędzie w podróży oświadczał woyskom swoje ukontentowanie. Dobroczynność iego rozciągała się na

wszystkie stany, a szczególniej na starych i pokaliczonych woiowników, którzy albo natychmiast wspartemi zostali, albo pensye podwojone i potrojone mają. Jeden z takich żołnierzy otrzymał podarunek pieniężny i zapewnienie, iż miana będzie staranność o edukacyi jego syna; inny którego dwóch synów służy razem z nim w jednym pułku, udarowany także został. Wszędzie wolno każdemu było zbliżyć się do wysokiej osoby Królewicza Następcy tronu; wszędzie zoltawił stokdą pamięć swej łagodności i uprzejmości, i odbierał od wszystkich klas ludu niezmyślone dowody uszanowania i przychylności. Przed wyjazdem Królewicza Następcy tronu przeiechany tu był parobek na ulicy, przez którą właśnie przejeżdżał. Wy-skoczył z powozu, nie czekając nawet nim zupełnie stanął, i własną ręką zawiązał ranę skaliczonego i kazał go w jednym z swolch powozow do szpitala zawieść. Z powodu tego pełnego ludzkości czynu, przypominamy sobie z ukontentowaniem, że sam Królewicz odwiedził wielu nędznych ludzi, własną ręką ich wsparł i o przyczynę nędzy się wypytywał.

Z Peterzburga d. 7. Sierpnia.

Imieniny Najiaś. Imperatorowey Matki d. 3 Sierpnia obchodzone były okazale w Peterhof. Znaydowała się tam cała Imperatorska familia, ciało dyplomatyczne, pierwsi urzędnicy państwa, ministrowie, woyskowi i cywilni urzędnicy dworu. Niezliczona mnogość ludu wszystkich stanow przypatrywała się wspaniałemu oświeceniu Imperatorskiego ogrodu i wszystkich tam dzieł wołnych, iako też fairwėrkowi, który kończył uroczystość. Nazajutrz raczyli NN. Imperatorstwo iedź obiad u W. Xcia Konstantego w Strzelnie.

Wczoray nastąpiło zapowiedziane przez ministra skarbowego spalenie za 5 milionow rubli alygnatow bankowych, w obecności dyrektorow banku i deputowanych od szlachty i kupcow.

Zaniedbane w Ołoneckiej gubernii niedaleko Petrasawodzka mineralne wody, których Piotr Wielki dla poratowania swego zdrowia z dobrem skutkiem używał, rozbierał teraz chemicznie Doktor Buchholz i obszerny ich opis podał ministrowi wewnętrznemu, P. Kosodawlew. Buchholz znalazł te wody wnader powabney okolicy, otoczone zwaliskami wielu przez Piotra W. wystawionych gmachow.

Z Kopenhagi d. 16. Sierpnia.

D. 15 o godzinie 11 w wieczor Królowa Ludwika Karolina, małżonka Xcia Wilhelma Heskiego, rozwiązana szczęśliwie córką zoltafa.

Przeznaczony do dworu Sztokolmskiego nadzwyczajny poseł Cesarza Austryackiego, Jenerał major Hrabia Neipperg, przeiechał przez miaślo nasze w towarzystwie Hrabiego Weifs na mieysce swdiego przeznaczenia.

Reprezentanci Duńsko-Norwęskiego banku wyrachowali dywidendę na ukonczony rok bankowy od 1 Lipca 1810 do 30 Czerwca r. b. na 2 1/2 od fla.

Z Panczowoy d. 15. Sierpnia.

Listy z Belgradu donoszą, iż korpus Turecki, około 3020 ludzi wynoszący przeprowił się na statkach przez rzekę Dawinę i stanął pod Łosnicą obozem. Wszyscy mieszkańcy z Łosnicy i pobliskich wsi przenieśli się częścią do Szabaczu i do Wailowa. Wszytka zdatna młodzież do noszenia oręża powstała natychmiast i pośpieszyła do Łosnicy dla wypędzenia Turkow z ziemi Serwiańskiej.

D O D A T E K

D O N r 71.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 4. WRZESNIA 1811 Roku WE SRODĘ,

Z Warszawy d. 31. Sierpnia,

Onegdaj powrócił do tutejszey stolicy od wód w Toplitz JW. Hrabia Łubieński Minister Sprawiedliwości.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu, w Pałacu Naszym w Pilnie dnia 14. miesiąca Sierpnia 1811.

FREDERYK AUGUST

z Bożey Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

Po złożeniu urzędu Prezesa Wydziału II. Sąd: Appellacyynego Xięstwa Naszego Warszawskiego przez Ur. Jozefa Jarczewskiego, mianowaliśmy i mianujemy na tego miejsce, Prezesem Wydziału II. wspomnionego Sądu Ur. Skarzyńskiego, dotąd Prezesa Wydziału III. tegoż Sądu; na miejsce Ur. Skarzyńskiego, Prezesem wydziału III. Ur. Wyczechowskiego, dotąd Prezesa wydziału IV. na miejsce zaś dopiero rzeczzonego, Prezesem wydziału IV. wspomnionego Sądu Ur. Wiśniewskiego Sędziego Appellacyynego.

Minister Sprawiedliwości wyżej wspomnianych na wskazane im urzędy wezwie, w nich installować będzie i niniejszą nominacją ogłosi.

(Pod.) *Frederyk August.*

(L.S.)

Przez Króla.

Zgodno z orygina.

*Felix Łubieński, Minister Sekretarz Stanu
Minister Sprawiedli: Stanisław Breza.*

(L.S.) Zgodno z oryginałem:

*Antoni Joneman Minister Sekret. Stanu
Sekretarz Generalny. Stanisław Breza.*

II. Wyrok pod tąż datą.

Po postąpieniu Pana Wiśniewskiego, Sędziego w Sądzie Appellacyynym Xięstwa Naszego Warszawskiego, na Prezesa wydziału IV. dopiero rzeczzonego Sądu, mianowaliśmy i mianujemy na wakujący tym sposobem w pomienionym Sądzie Urząd Sędziego.

Pana Stanisława Jabłonowskiego, dotąd Prezesa Trybunału Cywilnego iwszey Instancyi Departamentu Siedleckiego.

Nasz Minister Sprawiedliwości wyżej mianowane: o na wskazany sobie urząd wezwie, w nim installować będzie, i niniejszą nominacją ogłosi.

(Podp.) *Frederyk August.*

(*Reszta podpisow tak wyżej.*)

Z Nocy d. 2. Sierpnia.

Na jarmarku w Beaucaire bardzo wiele towarow, osobliwie skór sprzedano. Jedwabne materye także miały pokup, osobliwie rękodzielni Paryzkich. Pieniędzy

było podobną i zaraz wszystko płacono.

Z Monachium d. 11. Sierpnia.

Profesor Robertson zrobił tu nowy balon z kitayki, który blisko jeszcze raz tak jest wielki, jak ten, w którym tu 41szą podróż odprawił. Oba widzieć można w tutejszey redutowey sali. Nie za długo puści się zapewne jeszcze raz z swoją małżonką na powietrze i czynić będzie doświadczenie z wielkim daszkiem, który już także jest gotowy.

Z Hamburga d. 21. Sierpnia.

Wczoraj zaprowadzony tu został Cesarzowski sąd przez Radcę stanu Kawalera Faure, członka komisji rządowej.

Do zasiewających tytuń, kupców i wszystkich ogółem posiadających tytuń wyszło wezwanie, aby w przeciągu dni 3 podali ilość tytoniu i gatunki, pod karą konfiskaty tytoniu i zapłaceniem 1000 fr. za fałszywe podanie. Podobnie wezwanie wyszło do handlujących winem, wódką, &c.

! Rozmiste Wiadomości.

Podług gazety Strazburskiej w Steintal na granicy departamentu niższego Renu tak wielki śnieg d. 11 Sierpnia upadł, iż jaskółki spadały przeziębte z powietrza.

Gdy w pierwszym dniu zielonych świątek r. b. przybyli ludzie na odpust do Thiersheim w Baireytskim kraiu, siedzieli na otwartym ze wszystkich stron placu przed pocztą w kupie, jedli i pili, powstał nagle tak wielki wicher, iż całą kupę biesiadujących razem zwinął i z stołami, stółkami i sprzętami osobliwie skupionych na gnoy dosyć daleko zatoczył, bez znacznego jednak nikogo uszkodzenia.

D. 5 Lipca został w Genui 33 letni żandarm Rikibusz, rodem z Steenvoode,

północnego departamentu, za zabicie swoiego brygardyera na rozstrzylanie skazany. Prosił o pozwolenie, aby przy straceniu siebie mógł sam kommanderować, na co zezwolono. Na placu śmierci miał bardzo czułą mowę, pożegnał wszystkich, kommanderował żywym głosem i przy wymowieniu ostatniego słowa "ognia", upadł nieżywy.

Bracia Franciszek i Jan Riepenhausen w Rzymie postanowili wydać życie Karola Wielkiego w 20 kopersztychach. Całe dzieło ma być w przeciągu dwóch lat ukończone i podane jest na prenumeratę w 3 oddziałach. Prenumerata na całe jest półtrzecia Napoleondorow; półtora Napoleondora płaci się za wyściem 100 oddziału, a reszta przy odebraniu 300. Po ukończeniu dzieła to dla nieprenumerujących kosztować będzie półczwarta Napoleondorow.

Gazeta w Filadelfii wychodząca donosi, iż naczelnik Murzynow na wyspie St. Domingo, Chrystof wziął zupełnie przewagę nad przeciwnikiem swoim Petionem, naczelnikiem oliwkowych ludzi, iż d. 28 Marca r. b. przybrał tytuł Króla Hayti i nazwał się Henrykiem I. Przez wyrok pod d. 5 Kwietnia miał zaprowadzić dziedziczne szlachectwo pomiędzy Murzynami i oliwkowemi ludźmi.

Dziennik Paryzki umieścił następujący artykuł: — "Ow zawołany i niewyczerpany pisarz Dramatyczny Kotzebue, utracił podobno teraz nieco z swojej sławy. Zakupywał on większą połowę sztuk teatralnych od uczniów po akademiach Niemieckich, a odmieniwszy je, lub cokolwiek do nich dodawszy, sprzedawał potem dyrektorom teatrow pod swoim imieniem. Zdarzyło się, iż ten Mollier Nie-

miecki zapomniał zapłacić jednemu z tych swoich pisarzy, za co oburzył się mocno przeciw niemu, a zapewne i inni, mający równy powód do żalenia się na tego wielkiego męża, jednomyślnie przeciw niemu powstała.

Dnia 2 i 3 Września 1811.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w

Krakowie sprzedawanych.

<i>Na Monetę</i>	<i>Przedm.</i>	<i>Srednie.</i>	<i>Poslednie</i>
<i>Rurant,</i>	<i>Złp. gr.</i>	<i>Złp. gr.</i>	<i>Złp. gr.</i>
<i>Korz: Pszenicy</i>	17 —	16 —	14 15
— <i>Zyta</i>	13 15	12 15	12 —
— <i>Jęczmienia</i>	13 —	12 —	11 15
— <i>Grochu</i>	13 15	12 15	12 —
— <i>Owsa</i>	6 —	5 15	— —
— <i>Jag el</i>	24 —	22 —	20 —
— <i>Rzepak</i>	15 —	14 —	— —

D O N I E S I E N I A.

Dnia 16 Września r. b. o godzinie 9tej przed południem, licytacja różnych ruchomości, bydła i zboża w sнопie w Sciborzycach, 4 mile od Krakowa, w Powiecie Olkuskim, Departamencie Krakowskim, za gotową srebrną monetą odprawiać się będzie. Dan w Sciborzycach d. 24 Sierpnia 1811.

Jan Konty Kowalski, B. T. C. P. I. D. K.

Podane się do publicznej wiadomości, iż ponieważ JW. Maryanna z Siemóńskich Rupniewska summy 13,745 złp. 6 gr. wraz z prowizją przypadającą na d. 24 Czerwca r. b. wypłacić się mającą, z mocy ugody w Sądzie Pokoju Powiatu Kieleckiego W. Janowi Mrozinskiemu dotąd nie zapłaciła, zaczęła przez niżej podpisanego ruchomości, iako to: pszenica, żyto, jęczmień, owies, groch, siano, konie, karetę, przez publiczną licytacją na dniu 23 Września r. b. o godzinie 10tej ranney w mieście Stopnicy za gotową srebrną monetą więcej dającymu sprzedane zostać.

W Stopnicy dnia 23 Sierpnia 1811 roku.

J. Sękowski, Burgrabia Sądowy Pow. Stopnickiego: Dptu Krakowskiego.

Sędzia Trybunału Cywilnego Pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego, do pertraktowania krydy Pawła Schöna delegowany niniejszemi do publicznej podaje wiadomości: że na mocy rezolucyi Trybunału d. 25 Czerwca r. b. do Nru 3053 wydaney, licytacja przygotowawcza kamienicy w rynku Krakowskim pod Nrm 237 stojącej, dawniej Hetmańska zwanej, a teraz do rzeczoney masy krydalney należącej, na dniu 4 Października r. b. o godzinie 4tej po południu tu w domu Trybunału podług formalności prawami przepisanych przedsięwziętą będzie. — O cenie pierwszego wywołania, iak i o warunkach licytacyi przez Deputacyą i Administratora ułożonych, każdy w kancelaryi Trybunału przeżyć może. W Krakowie d. 15 Lipca 1811.

Michał Gostkowski.

K. Strzelecki, Podpisarz.

Niżej podpisany Notaryusz Departamentu Krakowskiego, Delegowany rezolucyami Trybunału Cywilnego I. Instancyi tegoż Departamentu, dnia 31 Mai do liczby 2662, i d. 8 Sierpnia do liczby 3804, roku bieżącego 1811 zapadłemi, do sprzedania przez licytacją po niegdy Katarzynie Datkiewiczowej pozostałych ruchomości, iako to: kleynocików, sukien, bielizny, stolarszczyzny, szkła, i blaszanych naczyń: Na takową sprzedaż, czyli licytacją za grubą srebrną monetą w gotowiznie, wzywa życzących sobie kupić rzeczonych ruchomości na dzień 10 Września roku bieżącego 1811 na godzinę dziewiątą z rana, do domu tu w Krakowie w ulicy Sienskiej liczbą 55 oznaczonego. Dan w Krakowie d. 31 Sierpnia 1811 roku.

Andrzej Markiewicz.

Dnia 18 Września r. b. o godzinie 9tej przed południem licytacja zboża w sнопie, w wsi Buku w Powiecie Olkuskim, Departamencie Krakowskim leżącej w potowie do małoletnich successorow ś. p. Wincentego Lipskiego, należącej, zaiętego z mocy Wyroku Wysokiego Trybunału C. P. I. D. Krak. dnia 23 Kwietnia r. b. zapadłego, za zaspokojenie długu 9302 zł. pol. gr. 10 od tychże successorow ś. p. Wincentego Lip-

skiego, Ur. Antoniemu Miłkowskiemu należącego się odprawiać się będzie.

Dan w Buku d. 24 Sierpnia 1811.

Jan Kinty Kowalski B. T. C. P. I. D. K.

Niżej podpisany do spraw masy kredalney W. niegdy Andrzeja Szlaskiego Sądowny zastępca stosownie do zalecenia Trybunatu Cywilnego pierwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego wydziału drugiego pod dniem 29 Lipca r. b. do liczby 4079 nallapionego wzywa powtornie wierzycieli pomienioney masy kredalney, iako to: JW. Joachima Hrabiego Tarnowskiego, sukcesorow W. niegdy Rozalii Wielęgotowskiej, W. Zofią z Keiow Szlaską, W. Jozefa Rupniewskiego, Plebana kościoła w Chechle, W. Karola Bąkiewicza, sukceserow Jana Barankiewicza, wdowę z Bieniawskich Baraukiewiczową, W. Wiktoryna Łoniewskiego, przetożonego domu Xięży wystuzonych w Krakowie, oraz Panien pod tytułem S. Norberta i Plebana kościoła w Czelaździ, aby w dniu 16 Września r. b. o godzinie 4 po południu w Krakowie domu Sądownym pod liczbą 106 na Kommissyą osobiście lub przez umocowanych celem przedtawienia monitorow swych, iakie przeciwko rachunkom W. Administratora Gaudentego Wilkoszewskiego mieć będą, a razem wyboru Deputata na miejsce zmarley W. Wielęgotowskiej niezawodnie stawili się, inaczej skutki zopoznienia wynikłe sobie sami przypisać będą winni.

Hiacynth, Bienkiewicz.

Podpisarz Trybunatu Cywilnego iwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego wiadomo czyni niniejszym, iż posesysya we wsi Dębniakach na przeciw przedmieściu Zwierzynca nad Wisłą, pod Nrem popisowym dawniey 28 teraz 2gim położona, w Gminie Dębnickiem, Powiecie i Departamencie Krakowskim leżąca, to iest dwie trzecie części Cegielni Bellicowska zwaney, w którey posesysyi iest izba z komnatą, komora z lochem na dole, na pierwszym pięttrze izba narozna okna trzy w podworze mająca, służebność to iest sien dolna, wschody, sien na pięttrze, wschody na strych i sam strych w połowie. Piec do palenia cegły i wapna, mury parkanowe, i wydzielone części podworza i ogrodu, tudzież Rudera, altanki i piwnicy, część podworza sążni kwadratowych 339 w sobie mająca, podobnaż część ogrodu za domem murowanym leżąca.

Gronta orne sążni kwadratowych 5156 wynoszące, łąki sążni kwadratowych 1530 zamykające, iezioro w doch przęziatach sążni kwadratowych 1767 mające, na gruncie czynszowym stoją, do JPanu Józefa Bellicy we wsi Dębniakach pod Nrem dawniey 28 teraz 2gim mieszkającego prawem dziedzicznym należy. Posesysya ta sprzedana została na rzecz Ur. Ignacego i Justyny Lubońskich małżonkow mieszkające obrone mających w Krakowie na Szpitalney ulicy pod Nr. 575, za których kroki tey sprzedarzy W. Piotr Wiktorowicz, Patron przy Trybunale Cywilnym I. Instancyi Departamentu Krakowskiego, w Krakowie przy ulicy Szpitalney pod Nr. 575 mieszkający, czynić będzie. Akt czyli protokół przyaresztowania teyże possessyi dziedziczey przez Ur. Jana Nepomańskiego, Burgrabiego Trybunatu, dnia 20 Lipca roku 1811 sporządzony wskutku wyroku w bywszym magistracie Podgorskim dnia 14 Grudnia 1805 roku, między Ur. Ignacym i Justyną Lubońskimi małżonkami powodami, a JPanem Jozefem Bellicą pozwany w zapadłego nastąpił, kopie protokółu przyaresztowania zostają Ur. Sobestyanowi Kawskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju, Powiatu i miasta Krakowa wydziału 2go dnia 26 Lipca 1811 roku, tudzież Janowi Bochyńskiemu Woytowi wsi Dębnik dnia 23 Lipca 1811 r. oddane, a w Xięgi akt hypotecznych Departamentu Krakowskiego w dniu 26 Lipca 1811 r. tudzież w kancelaryi Trybunatu Krakowskiego, dnia 4 Sierpnia 1811 r. wpisane. Przygotowawcze przysądzenie tey posesysyi odbędzie się dnia 7 Października 1811 r. o godzinie dziesiątey ranney na audyencyi Trybunatu I. Instancyi Departamentu Krakowskiego w ulicy Grockiey pod Nrem 106. Wartość tey posesysyi stosownie do detaxacyi w dniu 22 Czerwca 1809 r. zrobioney, położona iest złr. 2011 kr. 30, która to summa bankocetlowa zewaluuwana stosownie do ow czasowego kursu bankocetli Wiedeńskich na dobrą grubą srebrną monetę wynosi kwotę 4549 zł. pol. gr. 3 i takowa się za szacunek ustanawia. W Krakowie d. 7 Sierpnia 1811 roku

Strzelecki, Podpisarz.